

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 1102/2008**z dnia 22 października 2008 r.****w sprawie zakazu wywozu rtęci metalicznej, niektórych związków i mieszanin rtęci oraz bezpiecznego składowania rtęci metalicznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 i, w odniesieniu do art. 1 niniejszego rozporządzenia, jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Emisję rtęci uważa się za globalne zagrożenie, które wymaga podjęcia działań na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i globalnym.
- (2) Zgodnie z komunikatem Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowanym „Strategia Wspólnoty w zakresie rtęci”, konkluzjami Rady z dnia 24 czerwca 2005 r. oraz rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2006 r. ⁽³⁾ w sprawie ww. strategii konieczne jest zmniejszenie ryzyka narażenia ludzi i środowiska na kontakt z rtęcią.
- (3) Działania podejmowane na poziomie Wspólnoty muszą być postrzegane jako element globalnych wysiłków mających na celu zmniejszenie ryzyka narażenia na kontakt z rtęcią, w szczególności wysiłków objętych programem dotyczącym rtęci w ramach programu środowiskowego ONZ.
- (4) Z zamknięcia kopalni rtęci we Wspólnocie wynikają problemy środowiska naturalnego oraz problemy społeczne. W dalszym ciągu należy wspierać w ramach dostępnych mechanizmów finansowych projekty i inne inicjatywy umożliwiające poszkodowanym obszarom znalezienie skutecznych rozwiązań w zakresie ochrony środowiska lokalnego, zatrudnienia oraz działalności gospodarczej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 20.7.2007, s. 44.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 czerwca 2007 r. (Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 209), wspólne stanowisko Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. (Dz.U. C 52 E z 26.2.2008, s. 1) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 25 września 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 128.

- (5) Należy zabronić wywozu rtęci metalicznej, rudy rtęci, chlorku rtęci (I), tlenku rtęci (II) i mieszanin rtęci metalicznej z innymi substancjami, w tym stopów rtęci, o stężeniu rtęci co najmniej 95 % wagowo ze Wspólnoty, aby istotnie zmniejszyć jej globalną podaż.

- (6) Zakaz wywozu doprowadzi do powstania znacznych nadwyżek rtęci we Wspólnocie, w związku z czym konieczne jest uniemożliwienie ponownego przedostawiania się tych nadwyżek do obrotu. Dlatego należy zapewnić bezpieczne składowanie rtęci w obrębie Wspólnoty.

- (7) Aby umożliwić bezpieczne składowanie rtęci metalicznej, która została uznana za odpad, właściwe jest ustanowienie odstępstwa od art. 5 ust. 3 lit. a) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ⁽⁴⁾ w odniesieniu do pewnych typów składowisk odpadów oraz stwierdzenie, że kryteria określone w sekcji 2.4 załącznika do decyzji Rady 2003/33/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiającej kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska, na podstawie art. 16 i załącznika II do dyrektywy 1999/31/WE ⁽⁵⁾, nie dotyczą czasowego składowania rtęci metalicznej przez ponad rok z możliwością odzysku w obiektach naziemnych przeznaczonych i wyposażonych do tego celu.

- (8) Pozostałe przepisy dyrektywy 1999/31/WE powinny mieć zastosowanie do wszystkich obiektów składowania rtęci metalicznej, która została uznana za odpad. Dotyczy to również wymogu zawartego w art. 8 lit. a) ppkt (iv) tej dyrektywy, nakładającego na wnioskodawcę ubiegającego się o pozwolenie obowiązek przedstawienia odpowiedniego zabezpieczenia w postaci gwarancji finansowej lub w innej podobnej formie w celu zagwarantowania, że spełnione zostały zobowiązania (w tym przepisy dotyczące nadzoru poeksploatacyjnego) wynikające z pozwolenia oraz zastosowane zostały procedury dotyczące zamknięcia. Ponadto do takich obiektów składowania zastosowanie ma dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 27.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56.

- (9) Do składowania czasowego rtęci metalicznej przez ponad rok w obiektach naziemnych przeznaczonych i wyposażonych do tego celu powinna mieć zastosowanie dyrektywa Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi ⁽¹⁾.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów ⁽²⁾. Jednak w celu umożliwienia odpowiedniego unieszkodliwiania rtęci metalicznej na terenie Wspólnoty zachęca się właściwe organy w miejscu przeznaczenia i wysyłki do tego, by nie zgłaszały sprzeciwu przewidzianego w art. 11 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia wobec przemieszczania rtęci metalicznej uznanej za odpady. Zwraca się uwagę, że – zgodnie z art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia – jego art. 11 ust. 1 lit. a) nie ma zastosowania do odpadów niebezpiecznych, których łączna produkcja roczna w państwie członkowskim wysyłki jest na tyle niewielka, że tworzenie nowych specjalistycznych instalacji unieszkodliwiania w tym państwie członkowskim byłoby nieopłacalne.
- (11) Aby zapewnić składowanie bezpieczne dla zdrowia ludzi i dla środowiska, ocenę bezpieczeństwa wymaganą na mocy decyzji 2003/33/WE w odniesieniu do składowania podziemnego należy uzupełnić o szczególne wymagania, przy czym ocena ta powinna również dotyczyć składowania innego niż podziemne. Nie należy zezwalać na żaden proces ostatecznego unieszkodliwiania, dopóki nie zostaną przyjęte specjalne wymogi i kryteria przyjęcia. Warunki składowania w kopalni soli lub w głębokich podziemnych formacjach skały zwięzłej, przystosowanych do unieszkodliwiania rtęci metalicznej, powinny być w szczególności zgodne z zasadami: ochrony wód podziemnych przed rtęcią, zapobiegania wydzielaniu się oparów rtęci, szczelności względem gazów i płynów w otoczeniu oraz – w przypadku składowania trwałego – solidnego zamknięcia odpadów w końcowej fazie procesu unieszkodliwiania w kopalniach. Po dostosowaniu tych kryteriów do celów niniejszego rozporządzenia należy je włączyć do załączników do dyrektywy 1999/31/WE.
- (12) Warunki składowania naziemnego powinny przede wszystkim być zgodne z zasadami odwracalności procesu składowania, ochrony rtęci przed wodą infiltracyjną, szczelności względem gleby i zapobiegania wydzielaniu się oparów rtęci. Po dostosowaniu tych kryteriów do celów niniejszego rozporządzenia należy je włączyć do załączników do dyrektywy 1999/31/WE. Składowanie naziemne rtęci metalicznej powinno być uznawane za rozwiązanie czasowe.
- (13) W celu łatwiejszego egzekwowania niniejszego rozporządzenia sektor chloro-alkaliczny powinien przekazywać Komisji oraz właściwym organom odnośnych państw członkowskich wszystkie istotne dane dotyczące likwidacji ogniów rtęciowych w zakładach przemysłowych. Sektory przemysłowe zajmujące się odzyskiem rtęci poprzez oczyszczanie gazu ziemnego lub jako ubocznego produktu górnictwa metali nieżelaznych i procesu wytopu powinny również dostarczać Komisji oraz właściwym organom odnośnych państw członkowskich wszystkie istotne dane. Komisja powinna upubliczniać te informacje.
- (14) Państwa członkowskie powinny przedkładać informacje na temat zezwoleń dotyczących obiektów składowania oraz na temat stosowania niniejszego rozporządzenia i jego wpływu na rynek, aby umożliwić jego ocenę we właściwym terminie. Importerzy, eksporterzy i wykonawcy działań powinni przedstawiać informacje dotyczące przemieszczania i stosowania rtęci metalicznej, rudy rtęci, chlorku rtęci (I), tlenku rtęci (II) i mieszanin rtęci metalicznej z innymi substancjami, w tym stopów rtęci, o stężeniu rtęci co najmniej 95 % wagowo.
- (15) Państwa członkowskie powinny określić sankcje mające zastosowanie wobec osób fizycznych i prawnych w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (16) Właściwe jest zorganizowanie wymiany informacji z zainteresowanymi podmiotami w celu dokonania oceny potencjalnego zapotrzebowania na działania uzupełniające w odniesieniu do wywozu, przywozu i składowania rtęci oraz w odniesieniu do związków rtęci i produktów zawierających rtęć bez uszczerbku dla reguł konkurencji zawartych w Traktacie, w szczególności w jego art. 81.
- (17) Komisja i państwa członkowskie powinny sprzyjać udzielaniu wsparcia technicznego krajom rozwijającym się oraz krajom o gospodarce będącej w okresie transformacji, a szczególnie pomocy ułatwiającej przejście na bezrtęciowe technologie alternatywne i ostateczne stopniowe zaniechanie wykorzystywania i uwalniania rtęci i jej związków.
- (18) Trwają badania nad bezpiecznym unieszkodliwianiem rtęci, w tym nad różnymi technikami jej stabilizacji i innymi sposobami immobilizacji. Kwestią priorytetową dla Komisji powinno być prowadzenie stałego przeglądu tych badań i jak najszybsze przedłożenie sprawozdania. Informacje te są istotne, gdyż stanowią one odpowiednią podstawę dla przeglądu niniejszego rozporządzenia pod kątem osiągnięcia jego celu.
- (19) Komisja powinna uwzględniać te informacje przy składaniu sprawozdania z oceny, aby określić konieczność ewentualnej zmiany niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.

- (20) Komisja powinna również śledzić wydarzenia międzynarodowe związane z popytem na rtęć i popytem na nią, w tym w szczególności wielostronne negocjacje, a ponadto powinna przekazywać na ich temat sprawozdania, aby umożliwić ocenę spójności ogólnego podejścia.
- (21) Środki konieczne do stosowania niniejszego rozporządzenia w zakresie dotyczącym czasowego składowania rtęci metalicznej w niektórych obiektach wymienionych poniżej powinny zostać przyjęte zgodnie z dyrektywą 1999/31/WE z uwzględnieniem bezpośrednich powiązań między niniejszym rozporządzeniem a tą dyrektywą.
- (22) Jako że cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie zmniejszenie narażenia na kontakt z rtęcią przez zakaz wywozu i obowiązek składowania, nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez same państwa członkowskie i może w związku z tym, ze względu na wpływ wywierany na przepływ towarów i funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz transgraniczny charakter zanieczyszczeń rtęcią, zostać lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Zabrania się wywozu rtęci metalicznej (Hg, CAS RN 7439-97-6), rudy rtęci, chlorku rtęci (I) (Hg_2Cl_2 , CAS RN 10112-91-1), tlenku rtęci (II) (HgO , CAS RN 21908-53-2) i mieszanin rtęci metalicznej z innymi substancjami, w tym stopów rtęci, o stężeniu rtęci co najmniej 95 % wagowo ze Wspólnoty od dnia 15 marca 2011 r.
2. Zakaz nie obejmuje wywozu związków, o których mowa w ust. 1, do celów badań naukowych i rozwoju, analizy lub do celów medycznych.
3. Mieszanie rtęci metalicznej z innymi substancjami wyłącznie w celu wywozu rtęci metalicznej jest zabronione od dnia 15 marca 2011 r.

Artykuł 2

Od dnia 15 marca 2011 r. poniższe uznaje się za odpady i unieszkodliwia się zgodnie z przepisami dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów ⁽¹⁾, w sposób bezpieczny dla zdrowia ludzi i dla środowiska:

- a) rtęć metaliczna, która nie jest już wykorzystywana w przemyśle chloro-alkalicznym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9.

- b) rtęć metaliczna uzyskana w procesie oczyszczania gazu ziemnego;
- c) rtęć metaliczna uzyskana jako produkt uboczny z górnictwa metali nieżelaznych i operacji wytapiania; oraz
- d) rtęć metaliczna uzyskana z rudy rtęci we Wspólnocie po dniu 15 marca 2011 r.

Artykuł 3

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 3 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE rtęć metaliczna uznana za odpady może, w odpowiednim zbiorniku, być:

- a) składowana czasowo przez ponad rok lub składowana trwale (procesy unieszkodliwiania, odpowiednio, D 15 lub D 12, określone w załączniku II A do dyrektywy 2006/12/WE) w kopalniach soli przystosowanych do unieszkodliwiania rtęci metalicznej lub w głębokich podziemnych formacjach skały związanej zapewniających poziom bezpieczeństwa i zamknięcia taki sam jak w tych kopalniach soli; lub

- b) składowana czasowo (proces unieszkodliwiania D 15, określony w załączniku II A do dyrektywy 2006/12/WE) przez ponad rok w obiektach naziemnych przeznaczonych do tymczasowego składowania rtęci metalicznej i wyposażonych w tym celu. W tym przypadku nie mają zastosowania kryteria określone w sekcji 2.4 załącznika do decyzji 2003/33/WE.

Pozostałe przepisy dyrektywy 1999/31/WE i decyzji 2003/33/WE mają zastosowanie do lit. a) i b).

2. Do składowania, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, zastosowanie ma dyrektywa 96/82/WE.

Artykuł 4

1. Ocena bezpieczeństwa unieszkodliwiania rtęci metalicznej przewidziana w art. 3 niniejszego rozporządzenia, wykonywana zgodnie z decyzją 2003/33/WE, zapewnia uwzględnienie szczególnych zagrożeń związanych z charakterem i zachowywaniem się w dłuższej perspektywie czasowej rtęci metalicznej oraz zbiornika, w którym jest przechowywana.

2. Zezwolenie, o którym mowa w art. 8 i 9 dyrektywy 1999/31/WE, dotyczące obiektów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia, zawiera wymóg przeprowadzania regularnych inspekcji wzrokowych zbiorników i zainstalowania odpowiedniego sprzętu wykrywającego opary, aby zapewnić wykrycie wszelkich wycieków.

3. Wymogi dotyczące obiektów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia, oraz kryteria przyjmowania rtęci metalicznej, zmieniające załączniki I, II i III do dyrektywy 1999/31/WE, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 tej dyrektywy. Komisja przedstawia możliwie najszybciej i nie później niż do dnia 1 stycznia 2010 r. odpowiedni wniosek, uwzględniając wyniki wymiany informacji zgodnie z art. 8 ust. 1 oraz sprawozdanie z badań dotyczących możliwości bezpiecznego unieszkodliwiania zgodnie z art. 8 ust. 2.

Wszelkie procesy ostatecznego unieszkodliwiania (proces unieszkodliwiania D 12, określony w załączniku II A do dyrektywy 2006/12/WE) dotyczące rtęci metalicznej są dozwolone dopiero po przyjęciu zmian załączników I, II i III do dyrektywy 1999/31/WE.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji kopię każdego zezwolenia wydanego dla obiektu przeznaczonego do czasowego lub trwałego składowania rtęci metalicznej (procesy unieszkodliwiania, odpowiednio, D 15 lub D 12, określone w załączniku II A do dyrektywy 2006/12/WE) wraz z odpowiednią oceną bezpieczeństwa zgodnie z art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Do dnia 1 lipca 2012 r. państwa członkowskie poinformują Komisję o stosowaniu i wpływie na rynek niniejszego rozporządzenia na ich odpowiednich terytoriach. Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują te informacje przed tą datą.

3. Do dnia 1 lipca 2012 r. importerzy, eksporterzy i wykonawcy działań, o których mowa w art. 2, w stosownych przypadkach przekazują Komisji i właściwym organom następujące dane:

- a) ilości, ceny, kraj pochodzenia i kraj przeznaczenia oraz zamierzone zastosowanie rtęci metalicznej przywożonej do Wspólnoty;
- b) ilości, kraj pochodzenia i kraj przeznaczenia uznanej za odpady rtęci metalicznej będącej przedmiotem handlu transgranicznego w obrębie Wspólnoty.

Artykuł 6

1. Zainteresowane przedsiębiorstwa sektora chloro-alkalicznego przekazują Komisji oraz właściwym organom odnośnych państw członkowskich następujące dane związane z likwidacją rtęci w danym roku:

- a) możliwie najdokładniejsze szacunki dotyczące całkowitej ilości rtęci pozostającej nadal w użyciu w ogniwie chloro-alkalicznym;

- b) całkowitą ilość rtęci składowanej w obiekcie;
- c) ilość odpadów rtęci przekazanej do poszczególnych obiektów czasowego lub trwałego składowania, lokalizację i dane kontaktowe tych obiektów.

2. Zainteresowane przedsiębiorstwa z sektorów przemysłowych, zajmujące się pozyskiwaniem rtęci poprzez oczyszczanie gazu ziemnego lub jako ubocznego produktu górnictwa metali nieżelaznych i procesu wytopu, wysyłają do Komisji oraz właściwych organów odnośnych państw członkowskich następujące dane dotyczące rtęci uzyskanej w danym roku:

- a) ilość uzyskanej rtęci;
- b) ilość rtęci przekazanej do poszczególnych obiektów czasowego lub trwałego składowania, lokalizację i dane kontaktowe tych obiektów.

3. Zainteresowane przedsiębiorstwa przekazują odpowiednie dane, o których mowa w ust. 1 i 2, po raz pierwszy do dnia 4 grudnia 2009 r., a następnie co roku do dnia 31 maja.

4. Komisja upublicznia informacje, o których mowa w ust. 3, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty ⁽¹⁾.

Artykuł 7

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie działania niezbędne dla zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie zgłaszają te przepisy Komisji w terminie do dnia 4 grudnia 2009 r., jak również zgłaszają niezwłocznie wszelkie późniejsze zmiany w tych przepisach.

Artykuł 8

1. Komisja organizuje wymianę informacji między państwami członkowskimi a zainteresowanymi podmiotami do dnia 1 stycznia 2010 r. W ramach tej wymiany informacji zostanie w szczególności zbadana potrzeba:

- a) rozszerzenia zakazu wywozu na inne związki rtęci, mieszaniny o niższej zawartości rtęci i wyroby zawierające rtęć, w szczególności termometry, barometry i sfigmomanometry;

⁽¹⁾ Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13.

- b) wprowadzenia zakazu przywozu rtęci metalicznej, związków rtęci i wyrobów zawierających rtęć;
- c) rozszerzenia obowiązku składowania na rtęć metaliczną pochodzącą z innych źródeł;
- d) określenia maksymalnych okresów czasowego składowania rtęci metalicznej.

Ta wymiana informacji obejmuje także badania dotyczące możliwości bezpiecznego unieszkodliwiania.

Komisja organizuje kolejną wymianę informacji po uzyskaniu nowych, istotnych informacji.

2. Komisja dokonuje stałego przeglądu prowadzonych badań nad możliwościami bezpiecznego unieszkodliwiania, w tym zestalania rtęci metalicznej. Do dnia 1 stycznia 2010 r. Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Na podstawie tego sprawozdania Komisja, w razie potrzeby, przedstawia możliwie jak najszybciej i nie później niż dnia 15 marca 2013 r. wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja ocenia stosowanie niniejszego rozporządzenia i jego wpływ na rynek we Wspólnocie, biorąc pod uwagę informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz w art. 5 i 6.

4. Możliwie najszybciej, ale nie później niż dnia 15 marca 2013 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w razie potrzeby wraz z wnioskiem dotyczącym zmiany niniejszego rozporządzenia, w którym określone i ocenione zostaną wyniki wymiany informacji, o której mowa w ust. 1, i oceny, o której mowa w ust. 3, a także sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2.

5. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów wielostronnych działań i negocjacji dotyczących rtęci do dnia 1 lipca 2010 r., oceniając w szczególności spójność harmonogramu i zakresu środków określonych w niniejszym rozporządzeniu z trendami międzynarodowymi.

Artykuł 9

Państwa członkowskie mogą utrzymać do dnia 15 marca 2011 r. środki krajowe ograniczające wywóz rtęci metalicznej, rudy rtęci, chlorku rtęci (I), tlenku rtęci (II) i mieszanin rtęci metalicznej z innymi substancjami, w tym stopów rtęci, o stężeniu rtęci co najmniej 95 % wagowo, które zostały przyjęte zgodnie z przepisami Wspólnoty przed dniem 22 października 2008 r.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 22 października 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

J.-P. JOUJET

Przewodniczący